

DUITSE STAANDE KORTHAAR
KENNEL VAN DE SLOTBOSSE - HEIDE
Eric en Gerda Mulders

DUITSE STAANDE KORTHAAR

Zondag, 17 maart 2013.

Gisteren is Eric, samen met nog een gezellige groep hondenmensen richting Frankrijk vertrokken. Hij gaat daar lekker trainen met McKenzie en Isa. Ohhhhhh wat baalde ik zeg, dat ik niet mee kon. Maar ja, wat er tegenover staat is misschien toch net ietsje leuker. Je zou bijna zeggen: "Hoe kan dat nou?". Nou, Luna heeft gewoon lekker dit weekend uitgekozen om te bevallen. Heerlijk gepland toch?

Als de hele karavaan vertrokken is, besluit ik nog even met Luna achter naar het veld te gaan. Kan ze even lekker haar pootjes strekken en we hebben toch geen haast. Op het veld loopt ze lekker met haar neusje in de wind en tot m'n verbazing komt ze na een aantal slagen (met een sukkel drafje wel te verstaan) tot staan. Ik sta even te twijfelen, maar als ze dan toch echt vast blijft staan, besluit ik er toch even heen te gaan. Als ik vlak bij haar ben, gaat er ineens een koppel patrijs op de wieken. Verbaasd sta ik te kijken en Luna kijkt me aan met een blik van..... "Sorry hoor, maar met die dikke buik ga ik er niet achteraan". Wat een muts hè, tuurlijk mag ze er normaal ook niet achteraan, maar doet dat af en toe lekker wel!! Hoog zwanger en gewoon nog even een puntje maken op patrijs. Waren trouwens wel brave patrijzen hoor, ze hadden zich goed gedrukt. Snel Eric ge-sms't (da's een raar woord....) en ik krijg het bericht retour dat ze er over denken om terug te komen. Effe 400 kilometer rijden, terwijl de patrijzen zowat in je achtertuin zitten. Mafkezen!! Nee hoor, rijdt maar lekker door, dat ene koppeltje wat hier zit, daar zijn we zuinig op en die willen we niet vijf keer per dag lastig vallen. Helaas is de foto niet gelukt (had m'n dikke duim weer voor de lens), anders had ik nog bewijs gehad ook.

Gisteren is Luna's temperatuur een paar tienden gedaald, maar niet om je zenuwachtig over te maken. Om haar toch goed in de gaten te houden, had ik besloten om maar beneden te blijven slapen. Er was tenslotte een spannende film op tv en zoals gewoonlijk, zou ik het einde toch niet meemaken en als ik dan toch in slaap val onder m'n lekkere dekbedje op de bank, dan sla ik mooi twee vliegen in één klap. Helaas moest ik de bank wel met Luna delen (gelijk vergeten deze zin, want bij ons mogen de honden eigenlijk helemaal niet op de bank; behalve als ze zwanger zijn en nog een aantal andere redenen.....). Na wat heen en weer gerommel, Luna op de ene bank en ik op de andere. De dames waren geïnstalleerd.

Ondertussen had Max zijn vrienden het huis uit geschopt en hebben we samen toch het einde van de film gezien. Best knap, al zeg ik het zelf. Daarna een rustige nacht gehad en m'n schoonvader gebeld dat hij Max niet hoefde weg te brengen naar zijn stageplek. Er was tenslotte nog geen vuiltje aan de lucht. Ik spreek af, dat ik om twaalf uur nog een keertje bel, of dat hij Max misschien moet ophalen. Luna is nog steeds lekker lui en haar temperatuur blijft constant. Ze laat wel haar eten 's morgens staan, wat me een beetje verbaasd. De laatste weken, had ze binnen "no-time" haar bak altijd leeg.

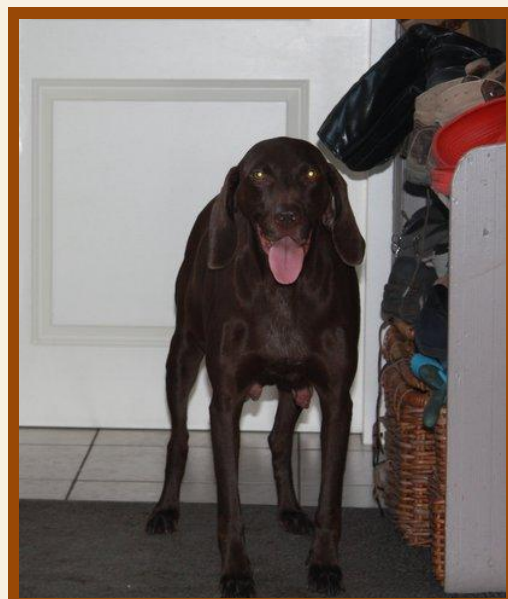
Mmmm.....toch maar even een blik vlees proberen. Ze moet natuurlijk wel goed eten. En ja hoor, blik vlees wordt verslonden (zonder het blik dan hè) en de bak brok van vanmorgen, gaat er zonder pardon achteraan. Gelukkig.....madame heeft weer honger. Ik bel m'n schoonvader, dat ik Max zelf ga halen om drie uur en ben me van geen kwaad bewust. Als ik om half vier halverwege samen met Max op de terugweg ben, belt Sam, met de

mededeling dat Luna buiten met het plassen probeert te persen. Ik spoor hem aan haar meteen mee naar binnen te nemen en naar de keuken naar de werpkist te brengen. En nu denken jullie natuurlijk, wat moet zo'n ventje nou alleen thuis en gaat dat wel goed zo met die bevalling? Tuurlijk!! Sam is de rust zelve en weet precies wat hij moet doen. Hij heeft inmiddels een aantal bevallingen meegemaakt en is een goede assistent gebleken. Neemt niet weg, dat m'n voet wel ineens erg zwaar aanvoelde op het gaspedaal. Nog geen tien minuten later sta ik weer thuis en zie inderdaad, dat Luna in goede handen is geweest en Sam alles in volgorde al klaar had liggen, incl. de handschoenen aan zijn handen. En weet je wat.....hij had gelijk. De bevalling was begonnen. Opnieuw weer heel "sneaky". Keer je even je kont (zou m'n moeder zeggen) en dan gebeurt het.

Ik laat haar maar weer even in het huis rondkuieren, zodat de weeën wat sterker kunnen worden. En ja, welke plek is er dan beter, dan op de bank de slijmprop te verliezen. Muts!! Ik neem haar snel mee naar de keuken en in rap tempo beginnen de weeën nu serieus door te zetten. Ze loopt continue naar de achterdeur met het gevoel dat ze moet plassen en poepen. Ik laat haar maar begaan en als er na de tiende keer echt geen druppel meer uit komt (waren voorweeën natuurlijk), krijg ik haar zover dat ze in de werpkist blijft.

Geen enkel voorteken heeft ze afgegeven, net als bij haar loopsheden. Nou dame, ook dit keer trappen we er mooi niet in. Ik kijk het even aan en bel m'n kraamhulp Henny. Haar koffertje stond al een paar dagen gepakt en binnen het uur zal de versterking arriveren.

Als Henny arriveert heb ik m'n handschoenen al aan en beginnen de persweeën te komen. Toch duurt het nog aardig lang en zit er tussen de persweeën aardig wat tussentijd. Als rond

een uur of kwart over zes de eerste vruchtblaas zichtbaar wordt, is het toch echt serieus begonnen. Toch lukt het Luna niet om de pup naar buiten te drijven. Ik besluit haar een beetje te gaan helpen. Het probleem is alleen, dat we alleen een soort gevuld waterballonnetje zien, maar geen pup. Dus geen pootjes, kopje of kontje. Da's niet handig, want als ik te hard in dat vruchtblaasje knijp, loopt ik het risico dat ik het kapot maak en dan

wordt het nog veel moeilijker om de pup eruit te krijgen. Met wat kunst en vliegwerk krijg ik de achterpootjes te pakken en heb bij iedere perswee een stukje meegetrokken. Toen de heupjes eenmaal het bochtje om waren, volgende de rest na ongeveer een uur uiteindelijk vanzelf. Gelukkig, de eerst reu is om 19.10 uur geboren, een schimmel met platen met een gewicht van 490 gram.

Dan gaat het even snel en wordt om 19.20 uur de tweede schimmel met platen geboren. Opnieuw een reutje van 410 gram.

Luna komt even op adem en heeft even tijd om haar twee pups te wassen. Net als hun moeder hebben ze een reuze eetlust. Ze duiken direct op de tepels en krijgen het zelfs voor elkaar om uit de grootste melk te krijgen. "Hongerlijders!!" Net of ze al die negen weken niets gehad hebben.

Als om 19.50 uur er een bruine reu geboren wordt, zitten we toch wel even te kijken met z'n tweeën. Hier hadden we eigenlijk niet op gerekend. Een bruine..... ach ja, moeder is tenslotte ook bruin, dus die heeft uiteraard ook wat te vertellen. Deze pup komt makkelijk ter wereld en weegt 455 gram.

En dan is het even stil. Tijd voor wat drinken en snoepen. Henny en ik moeten tenslotte op krachten blijven niet? We bellen ober Sam en al rap volgt de bestelling. Handig toch? Om 20.50 uur, precies een uur later volgt reu nummer 4. Ook deze is bruin en weegt opnieuw 455 gram, net als zijn broer.

Het nest ligt inmiddels al gevuld met 4 reuen en Luna doet het prima. De pups

drinken goed en worden continue door Luna gewassen en verzorgd. Een betere moeder kan ik me niet wensen. De pups zijn levendig en actief. Mooi om te zien.

Om 21.25 uur wordt er opnieuw een bruin reutje van 420 gram geboren. Inmiddels beginnen we onze hoop op teefjes een beetje te verliezen en kijken elkaar eens aan. Ik praat nog even tegen Luna over onze afspraak, maar ik heb niet echt het idee, dat het haar ook maar iets interesseert.

Luna geeft aan dat ze iets wil drinken en daarna even naar buiten wil. Na geplast en gepoept te hebben, kruipt ze weer rap in de werpkist en gaat ze gewoon even lekker liggen pitten. Dat geeft mij even de tijd om het één en ander op te ruimen en te verschonen. Daarnaast voel ik nog even aan haar buik en kom nog een verdwaalde pup tegen, die heerlijk ligt te schoppen. Het is duidelijk, Luna is nog niet klaar.

Als om 22.15 uur de weeën opnieuw beginnen, zetten we al onze hoop op een teefje. Ik voel de pup nog goed zitten, maar hij heeft nog een lange weg te gaan, als hij nog helemaal naar boven moet. Toch wordt er om 22.30 uur opnieuw een reu van 355 gram geboren. Een knappe schimmel met platen. Doordat ik de pup zo goed had voelen zitten en dat hij ineens was verdwenen, vermoede ik eigenlijk dat hij het geboorte kanaal was ingeschoten, achter die andere aan en dat er nog één zou komen.

Nou, om 1.30 uur was er nog steeds geen actie, dus heb ik besloten om de piton spuit te zetten. Ik miste nog een placenta en als er evt. nog een pup zou zitten, dan zou hij nu wel afkomen. Ik heb een hele lage dosering ingezet, zodat de samentrekkingen niet te eg zouden zijn en een evt. pup zouden kunnen beschadigen. Er kwam inderdaad nog een nageboorte en

een hoop rommel uit, maar helaas geen pup meer.

Luna heeft op 17 maart 2013, 6 mooie reuen gekregen. Drie bruine en drie schimmel met platen. Helaas zal ik een aantal mensen teleur moeten stellen, maar zes mensen zullen reuze blij zijn met hun nieuwe aanwinst.

Oh ja, en die pool is dus door niemand gewonnen. Sommige hadden de dag goed, sommige het aantal reuen, sommige het aantal pups. Maar als jury, moet ik streng zijn. Sorry jongens, jullie zitten er allemaal naast en dus is de buit voor mij!! (ook al zat ik er helemaal naast en wel met alle onderdelen haha).

Maandag, 18 maart 2013.

Vannacht toch nog een paar uurtjes kunnen slapen, maar doordat de kinderen weer vroeg naar school moesten en natuurlijk toch wel graag wat te eten wilden voor school, zat er voor mij geen uitslapen in, midden in de keuken. Luna en de pups hebben de nacht goed doorgebracht. Luna verzorgt ze allemaal zelf en ik hoef dus lekker niets te doen en mag gewoon genieten van het spul. Voor mij wacht vanmorgen wel de taak om alle mensen die op onze lijst stonden te bellen en ze of heel blij maken of teleur te moeten stellen. Is altijd een taai karweitje en ik kan het helaas niet met Eric delen, want die zit nog lekker in Frankrijk. Ach ja, kan koffie erbij en aan het werk.

Gelukkig kan ik bijna iedereen direct bereiken en hoef ik geen lijstje bij te houden van wie ik wel en niet heb kunnen bereiken. Toch ben ik er achteraf bijna de gehele dag mee bezig geweest. Geeft niets, hoort erbij.

Rond het middaguur begint Luna koorts te krijgen en dat staat me niet aan. Ik neem contact op met de dierenarts voor overleg. De afspraak is, dat zolang Luna goed eet en drinkt, we nog even afwachten. Rond een uur of vier daalt haar temperatuur weer wat en besluit ik zo de nacht wel aan te durven. Ze eet nog steeds als een dijk en drinkt prima. De pups zijn lekker levendig en de zorgen zijn weer wat afgenomen.

Rond een uur of zes krijg ik een telefoontje van Marcel en Iwona (eigenaresse Archie), dat ze vanuit Frankrijk inmiddels bij Antwerpen zijn aangekomen. Of ze even mogen komen kijken.

Uiteraard!! Er is nl. niets zo mooi als je eigen fokproduct in een vroeg stadium te mogen zien. Rond een uur of zeven arriveren ze en ook dit keer heeft het fototoestel niet stil gestaan. Iwona heeft net als ik een foto-tic, dus er is flink geflitst. Voor Archie is dit het eerste nest, waarin bruine pups voorkomen. Zo zie je maar..... moeders heeft toch echt ook wel de nodige invloed.

Als Iwona en Marcel net weer vertrokken zijn, krijg ik een telefoontje van Eric, dat ook zij de Nederlandse grens weer in zicht hebben. Of ik "effe" langs de chinees wil gaan. Nou mooi niet, ze doen het maar met een bak koffie en een koekje!! Nee hoor, was een geintje en trouwens, de chinees hier in Zundert is op maandag toch gesloten. Wel dubbel pech voor ze, want wij hebben vanavond wel lekker nasi op!! Maar dan zelf gemaakt hè.

Als de rest arriveert vanuit Frankrijk, is het even weer een gezellige drukte. De verhalen komen over tafel en het ziet ernaar uit, dat het koud, nat, maar stik gezellig is geweest.

Volgende keer ga ik toch maar weer mee. Al zal hun ervaring het niet bij de mijne halen!!

Als iedereen vertrokken is, heeft Eric even de tijd om de pups te bekijken en ook hij moet toegeven, dat het weer een mooi nestje is. Jammer dat er geen teefjes bij zitten, maar de pups hebben een mooi ramsneusje, zijn lekker levendig en goed op gewicht. Wat wil een mens nog meer.

En dan is het toch echt weer tijd voor een slapie. De eerste dag van Luna met haar nieuwe pups zit er al weer op.

Dinsdag, 19 maart 2013.

Na een rustige nacht, is het eerste werk altijd de bak verschonen, pups wegen en Luna verzorgen. Ze doet het goed en de meeste pups zitten al weer op hun geboorte gewicht. De eerste dag vallen ze meestal iets af, maar dat trekt gelukkig weer rap bij.

Luna eet en drinkt goed, maar loopt een beetje stram. Ik wijt het aan de bevalling en maak me niet zo druk.

De laatste reu is nu ook definitief gereserveerd en op 2^e Paasdag gaan hier de deuren voor de nieuwe baasje open en mogen ze de pups komen bewonderen. De eerste drie afspraken staan al gepland en de andere drie zullen wel rap volgen.

Als ik rond het middag uur de temperatuur van Luna weer opneem, zie ik dat deze toch weer erg hoog is. Opnieuw neem ik contact op met de dierenarts en we besluiten dat hij toch maar eens even moet langskomen. Ze eet en drinkt goed, maar ze gaat steeds strammer lopen en is duidelijk niet in haar hum. Gelukkig weet de dierenarts, dat ik niet snel aan de bel trek en ik wordt direct serieus genomen en binnen een kwartiertje staat hij op de stoep. Haar temperatuur is inderdaad hoog (40 graden) en we besluiten haar antibiotica te geven en een lichte pijnstilling, zodat de melkproductie (het zog, zoals hij dat dan zo mooi kan zeggen) niet stagneert. Gelaten laat ze het allemaal toe en ook dierenarts geeft aan, dat onze honden normaal niet zo reageren. We laten haar na het onderzoek en de spuiten weer lekker bij haar pups en gelukkig neemt ze haar rust en valt heerlijk in slaap.

Om 17.00 uur is haar temperatuur gelukkig iets gezakt. Als het goed is zal het morgen een stuk minder zijn.

Verder is ze nu een stuk alerter en ziet er een stuk vrolijker uit.

Reu 1

Reu 2

Reu 3

Reu 4

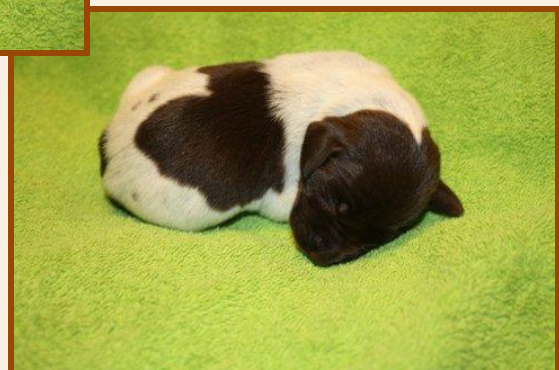

Reu 5

Reu 6

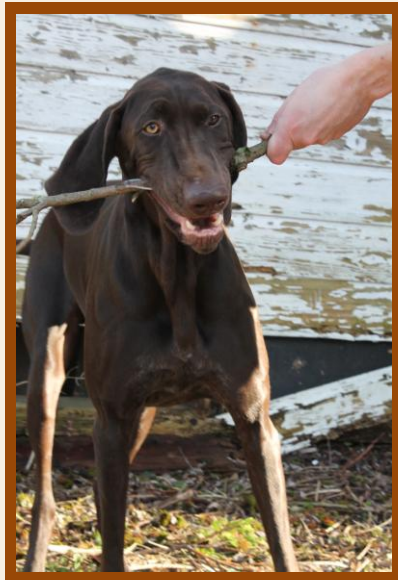
Woensdag, 20 maart 2013.

De temperatuur van Luna is gelukkig weer normaal. Ze huppelt weer vrolijk door het huis en je ziet aan haar ogen, dat ze lekker in haar vel zit. Ook de melkproductie is goed op gang en de pups groeien gestaag. Het is een levendig nest. De pups zijn lekker actief en buikschuiven de hele werpkist door op zoek naar Luna. Als ze drinken hoor je dat karakteristieke geluidje en als ze verzadigd zijn, dan liggen ze "knock-out" verspreid door de hele kist. De biggenlamp is nog steeds aan, maar na komend weekend, zal die ook steeds vaker uitgaan.

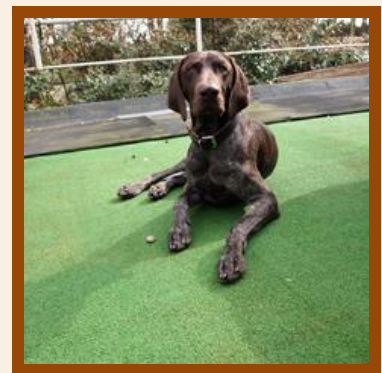
Het is te hopen dat het weer ook eens wat beter gaat worden. Ook deze week weer sneeuw. Ongelofelijk!! Ik hou van sneeuw, maar nu ik de eerste sneeuwkllokjes gezien heb, beginnen de lentekriebels toch echt de overhand te krijgen en verlang ik naar zon.

Voor de pups maakt het weer nu nog niet zoveel uit, maar over een week of drie à vier, is het toch wel fijn dat ze ook lekker naar buiten kunnen. Ach ja, in die paar weken kan er nog zoveel veranderen aan het weer. Gaat goed komen!!

Vandaag is het ook feest. Het "L"-nest van Devon x Michelangelo is twee jaar geworden. Wij wensen Laszlo, Luigi, Luka Vino (Virage), Luuk (Vanquish), Luco (Duco), Logan (Backer), Lotty, Larunda (Gijs) en Luna Freya een hele fijne dag samen met hun baasjes. Wij hopen dat jullie alle negen vandaag enorm verwend zijn. Jullie moeder heeft in ieder geval een extra grote kluif gehad!! Van sommige hebben we pas een nieuwe foto gekregen. Onze modellen:

Laszlo

Logan

Larunda

Zaterdag, 23 maart 2013.

Eigenlijk gebeurt er zo'n eerste week niet zoveel. Tenminste dat vinden wij dan. Neemt niet weg, dat als je achteraf kijkt, je in die korte periode toch stiekem heel veel mee maakt.

Zondag is de bevalling begonnen. Luna zet 6 prachtige pups op de wereld.

Maandag maak je 6 nieuwe gezinnen enorm blij met hun nieuwe aanwinst en stel je helaas nog meer mensen teleur.

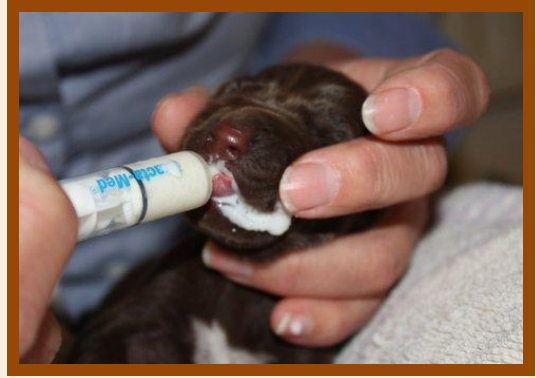
Dinsdag maak je, je zorgen om de gezondheid van Luna en blijven de pups op hun gewicht hangen. Je voert voor de zekerheid wat bij, zodat ze niet afvallen.

Woensdag hik je nog wat na van dinsdag en hou je alles goed in de gaten en zie je dat het langzaam de goede kant op gaat met moeder en kids. Het gewicht neemt weer toe het geklier met bijvoeren is voorbij.

Donderdag zijn de zorgen voorbij en is het even tijd om te genieten en achterover te leunen.

Vrijdag werk je het werk wat is blijven liggen van afgelopen week zoveel mogelijk weg.

En zaterdag, vandaag dus, kus je de schoenen van je schoonmoeder dat ze de twee manden strijk mee naar huis neemt en dat je heerlijk even kunt bijtanken.

Lekker belangrijk denken jullie dan, maar zo is het wel. Het leven van een pup gaat reuze snel. Soms met ups en downs, maar wel heel rap. Negen weken hebben ze de tijd gehad in de buik van hun moeder om te groeien en te ontwikkelen tot een levensvatbaar wezentje. Dan hebben ze acht weken de tijd om te wennen aan de nieuwe wereld waar ze in terecht komen, waarvan er nu al één bijna van om is. Na een week of twee gaan de oogjes één voor één open, dan volgen de oortjes, de zintuigen komen tot bloei. Moeten ze ook nog gaan lopen, spelen en blaffen. En dat alles in acht weken. Oh ja, en tussendoor moet je als pup ook nog even binnen 8 weken op eigen benen gaan staan en van die lekkere moedermelk af. Pfffffffff, wordt al moe als ik eraan denk. Dan hebben wij mensen het toch maar makkelijk. Lekker lang bij pap en mam blijven hangen en langzaam wennen aan de grote wereld en meestal pas als we er aan toe zijn (tenminste de meeste dan van ons). Met andere woorden..... over zeven weken staat voor deze heren hun koffertje klaar en mogen ze de wijde wereld in. Of ze willen of niet. Gelukkig voor deze zes mazzel poeperds is er een bedje gereserveerd en zijn ze meer dan welkom!!

Zo, dat filosofisch geneuzel is er ook weer uit. Af en toe heb ik van die hersenspinsels en moet ik ze even kwijt. Kan zo lekker opluchten en dat toetsenbord doet toch gewoon lekker wat m'n vingers typen. Tegenstand word niet getolereerd.

Morgen lekker een rustige dag. Misschien een korte fotosessie met m'n gewillige fotomodellen. Nu kan het nog, als ze eenmaal doorhebben dat ze er vandoor kunnen, is dat snel over.

Woensdag, 27 maart 2013.

Inmiddels begin ik me steeds meer te beseffen, dat dit toch wel een heel makkelijk nestje is. Het zijn er ten eerste natuurlijk al niet zoveel als anders, maar daarnaast is Luna een erg goede moeder en regelt ze alles zelf. Eén keer per dag doe ik de werpkist helemaal verschonen en verder hoef ik eigenlijk niets te doen.

De pups groeien goed en zijn flink actief. Met actief bedoel ik, dat ze al lekker door de werpkist heen schuiven en niet continue op een kluitje liggen. Het zijn zeker geen piepers. Af en toe hoor je er al eentje een beetje grommen of wat keffen. Ja, het begint al vroeg. Bij de eerste pup (reu 4) is er één oogje open gegaan. De rest zal nu wel snel volgen. In het begin zien de oogjes er altijd raar blauw uit. Ze zien nog niets en ik kan nog vrolijk met m'n flitser aan de gang.

De oortjes zijn nog steeds in ontwikkeling en ze horen nog niets. Dat duurt nog even. Maar aan hun neusjes mankeert niets. Luna weten ze feilloos te vinden als ze honger hebben en als ik in de kist hang, wordt mijn geurtje ook al herkend en komen ze altijd lekker even aan m'n handen snuffelen.

Zaterdag, 30 maart 2013.

Vanmorgen is Eric vroeg vertrokken richting Frankrijk. Eindelijk komt Guus naar huis. Hij is inmiddels al meer dan twee maanden weg en ik begin hem nu toch echt wel te missen. Hij heeft eerst een maand in Andalusië mogen trainen en daarna een maand in Frankrijk. Hij ontwikkelt zich prima, maar doordat hij nog jong is (nog geen twee), gaat het vaak bij het tweede koppel patrijs nog mis. Eén koppel lukt, twee is net teveel voor ons jochie. Ach geeft niets, hij heeft nog tijd zat. Eric heeft hem samen met McKenzie in drie jeugd veldwedstrijden ingeschreven, dus we zien wel waar het schip strand.

Ondertussen beginnen we ons zorgen te maken om Sjors. Ze is sinds afgelopen maandag niet meer thuis geweest. Sam is al alle burens af geweest, maar niemand heeft haar gezien. Max heeft alle sloten langs de weg ook al afgezocht in de buurt, maar ook daar geen succes.

Sjors is een hele zelfstandige, uitermate eigenwijze poes. Ze is zeker geen allemans vriend en heeft zo haar kuren.

Eigenlijk kon ze alleen met mij overweg en moest ze van de rest niet zoveel hebben. Ze kwam wel vaker een dagje niet

thuis. We wonen in het buitengebied en iedereen heeft hier wel dieren, dus er is altijd wel ergens wat te eten te halen. Daarnaast staan er overal schuren en tunnels, dus daar kan ze ook makkelijk in zitten. Muizen genoeg!!

En dan hebben we natuurlijk nog de optie, dat ze een vrachtwagen is in gegaan, die bij ons heeft staan laden. Wie weet zit ze nu wel in België, Duitsland, Frankrijk of Italië. Toevallig zijn ze deze week allemaal langs geweest.

Gisteren heb ik alle transporteurs gemaïld en vandaag hebben we allemaal flyers in de brievenbussen in de buurt gestopt. Ook het medium Facebook heeft eraan moeten geloven. Al is ze een eigengereide poes en ben ik helemaal geen poezenmens, ik wil haar eigenlijk toch wel heel graag terug. De manier waarop zij, die vijf kortharen van ons weet te koeioneren, dat is gewoon geweldig. Maar vergis je niet, als we een logeerhond kregen, die eigenlijk helemaal geen kattenliefhebber was, ook dan vertelde ze wel even , dat zij de baas was hier in huis. Succes verzekerd!!

Vanmiddag zijn ook de eerste pup kijkers geweest. Antoniek en Simon, oude bekenden van de Slotbosse-Heide kennel. Antoniek en Simon hebben vorig jaar Yuri in moeten laten slapen, maar zijn er nu weer klaar voor. Het Slotbosse-Heide avontuur gaat voor hen opnieuw beginnen. Samen met Henny stonden ze om half drie op de stoep en rond een uur of vier gingen ze met een volle memory-kaart weer naar huis. Het was fijn om te zien, dat ze er echt weer naar uitkeken en er zeker klaar voor waren.

Zondag, 31 maart 2013.

Luna wenst jullie:

Vrolijk Pasen!!!

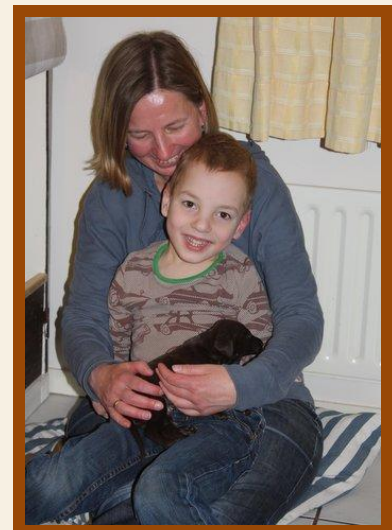
Vandaag krijgen de pups hun eerste ontworming. Is altijd een vreselijke kliederboel. Het ontwormingsspul is een fel roze goedje, wat ik met een spuitje achter in hun bekkie spuit. Ze beginnen dan vreselijk te smakken en bellen te blazen. Neemt niet weg, dat ik me er altijd prima om kan vermaken en het fototoestel altijd in de buurt heb. Eigenlijk gewoon leedvermaak, maar ja moet gebeuren hè.

Inmiddels zijn bij bijna alle pups nu de ogen open. Alleen pup 6 gluurt nog als een Chineesje door twee spleetjes. Geen gezicht, maar iemand moet de laatste zijn. Ze beginnen nu ook steeds meer te waggelen en sommige proberen al te gaan zitten. Lukt natuurlijk nog niet al te best. Het zijn net van die tuimelaartjes. Maar dan zonder zo'n belletje erin.

Maandag, 1 april 2013.

Vandaag is de grote dag voor de meeste nieuwe puppy eigenaren. De deuren zijn bij ons open gegooid en iedereen is welkom om te komen bewonderen, knuffelen en kroelen. Om half tien staan de eerste gasten al op de stoep en het mooie is, dat op zo'n dag als vandaag niemand te laat komt!! We hebben een strak schema, zodat iedereen tijd heeft om kennis te maken met de pups, Luna en ons. Iedereen heb ik al wel gesproken aan de telefoon, maar nog niet iedereen heb ik gezien. Is dus ook voor ons altijd weer spannend, welk gezicht er bij het telefoongesprek hoort. Persoonlijk maak ik hier altijd een soort sport van en zit er soms helemaal naast. Vandaag is het mee gevallen moet ik zeggen (haha), ik zat er niet al te ver naast. Misschien de schoenkleur..... (geintje). Iedereen heeft ongeveer anderhalf uur en die wordt ook heerlijk vol geknuffeld. Luna gedraagt zich netjes (uiteraard) en vindt alles prima. De pups laten zich heerlijk verwennen en de dag vliegt eigenlijk om. Sommige gasten hebben voor Luna zelfs een cadeautje bij. Madame wordt weer verwend. Heerlijk!!

Om half vijf gaan de laatste gasten weg en sluiten we tevreden de poort. We hebben weer een leuke club mensen bij elkaar en hebben het gevoel dat de pups straks allemaal meer dan welkom zijn. Dat geeft altijd een goed gevoel. De komende weken zullen de nieuwe baasjes nog wel eens vaker een ritje richting Zundert maken. Groot gelijk hoor, want ze groeien nu heel rap en veranderen met de dag.

Dinsdag, 2 april 2013.

Vanmorgen heerlijk even zitten niksen bij de werpkist. Gebeurt niet vaak, de laatste tijd, dat ik gewoon effe geen dringende klusjes heb. De pups proberen al een beetje te lopen en bij sommige lukt het al aardig. Ook beginnen ze onderling al een beetje te spelen en bijten elkaar in de pootjes, de oortjes en de staartjes. Daarnaast proberen ze geregeld de grote "leeuwentruc". Maar ja, hun bekkies zijn echt nog te klein om een andere pup z'n koppie te verzwelgen. Mooi vind ik het ook altijd dat dit te periode is, dat ze een beetje beginnen te grommen en te blaffen naar elkaar. Geen gehoor natuurlijk, maar dat het allemaal aan het ontwikkelen is, is zeker. Daarnaast beginnen enkele nu ook al te reageren op hoge geluiden. Veel horen ze nog niet, maar je ziet dat ze dan hun koppie optillen en proberen het geluid te plaatsen. Ook het zicht bij sommige begint te komen. Als ik nu met m'n hoofd in de werpkist hang, komen er sommige heel nieuwsgierig naar me toe, om toch maar eens te kijken wat dat grote grijze vlak is, wat zo dichtbij komt.

Al met al, het gaat goed met de mannen. De eerste twee zijn de kilo gepasseerd en de rest volgt in rappe schreden.

Kroelen met mama.

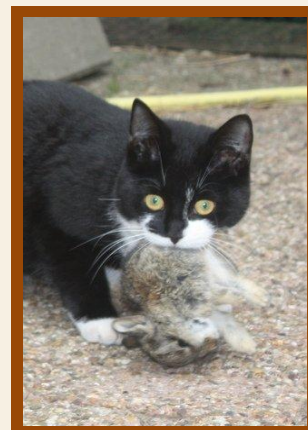
Woensdag, 3 april 2013.

Vandaag hebben we Sjors teruggevonden in haar eigen jachtveld niet ver van huis. Helaas heeft ze het niet mogen overleven. Wat er precies gebeurt is laat ik in het midden, maar dat

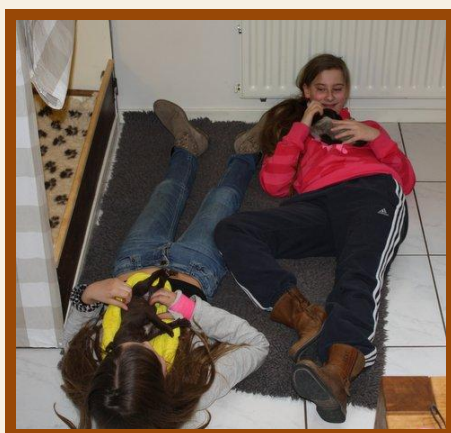
ze niet door een auto of een kogel is geraakt, is duidelijk. Sam heeft haar begraven bij onze oude twee kortharen, Mandy en Nicky. We zullen haar enorm missen, die maffe "korthaar" poes!! Sjors, de eerste poes met KNJV-diploma. Zelfs van water hield ze en kroop rustig in de douche bak.

Als de pups straks allemaal naar hun nieuwe baasjes zijn, ga ik op m'n gemak op zoek naar een nieuwe kitten. Ik ben geen echt poezenmens, maar zonder kan ik me ook niet meer voorstellen.

Trouwens, opvoedkundig is het voor die kortharen ook helemaal niet mis hoor, zo'n klein rap monstertje in huis!!

Vrijdag, 5 april 2013.

De eerste vlijmscherpe tandjes zijn gearriveerd!! Alles gaat nu razend snel. De pups gaan nu steeds meer zien en horen en lopen al dapper door de werpkist heen. Sommige proberen al stiekem hun wereldje te vergroten en gluren dapper over de houten rand de keuken in. Ze beginnen ook steeds meer op mij te reageren en dat is altijd een mooi gevoel.

Vanmiddag hebben de pups weer even een bezoekje gehad van Yasmin, Joyce en hun mama Karin. Afgelopen maandag zijn ze voor de eerste keer wezen kijken en als je dan toch een hele week vakantie hebt, dan is er toch niets leukers

om nog een keertje te komen. Ook zij verbazen zich over de snelle ontwikkeling van de pups. Lagen ze een maandag nog een beetje in de werpkist te luilakken en pup te wezen, zijn ze nu veranderd in echte hondjes.

Zondag, 7 april 2013.

Opnieuw een mijlpaal in het prille leven van de pups. Voor de eerste keer puppymelk met geweldige brok. Dat is altijd een reuze kliederboel en ik probeer dat altijd buiten te doen. Maar ja, dan moet het weer wel mee zitten hè!! En dat blijkt dus niet zo te zijn vandaag (net als de rest van januari, februari, maart enz.), dus zeil op de grond, kranten er overheen en kliederen maar.

Normaal begin ik altijd met alleen puppymelk. Een paar dagen later voeg ik brinta toe en ga dan langzaam over op geweldige brok in de puppymelk. Na de ervaringen van de laatste twee nesten, die dus geen

“kale” puppymelk en geen puppymelk met brinta wilden, heb ik deze twee fases maar overgeslagen. Ik heb direct door de puppymelk een beetje brok gedaan en de kans maar gewaagd. Nou ehhhh, schot in de roos hoor!! Heel de puppytrog brandschoon!! Normaal is het de eerste dag een beetje proeven en rommelen. Dit keer dus duidelijk niet en ook Luna maakte geen kans op de restjes. Wel missen ze nog de nodige tafelmanieren, maar ach, mijn motto is.....eerst je puppymelk zwemdiploma en daarna dat gedoe met mes en vork. De nieuwe baasjes moeten straks ook nog wat te doen hebben.....toch.....

Ook hadden we vandaag “hoog” bezoek. Iwona en Marcel (eigenaren van Archie) kwamen weer bij de pups kijken. En weet je wat dan zo leuk is.....die houden van taart!! Toevallig weet ik dat, want als je daar hond bent, dan krijg je nl. ook altijd een taart voor je verjaardag. En als je dan als eigenaar van de dekru op bezoek gaat bij de pups, dan neem je natuurlijk een taart mee. Boffen wij even!!! Was nog m’n lievelings taart ook. Bananentaart!! Helaas dit keer geen foto, de taart heeft het eind van de dag niet mogen halen (haha). Archie hadden ze ook meegenomen en het was fijn om nogmaals bevestigd te zien, dat we een goede keuze hadden gemaakt met deze reu. Het is een mooie maar vooral stabiele en sociale reu. Zelfs in de grote ren bij ons, met al die “Slotbosse-Heide” dames, kun je hem gewoon los laten en wordt hij gewoon in de roedel opgenomen. Geen gegrom, geen geklier, gewoon lekker spelen. Heerlijk, toch dat sociale korthaar karakter.

Om twee uur kwamen Wim en Jens ook nog even naar de pups kijken en hadden dus de reuze mazzel, dat ze ook Archie nu in levende lijve konden bewonderen. Soms zit het geluk in een onverwachts klein hoekje.

Woensdag, 10 april 2013.

Vandaag maar eens even op m’n gemak bij de werpkist gaan zitten. Het was weer eens tijd voor de pedicure. De nageltjes van de pups groeien zo hard, dat het haast niet bij te houden is. Toch moet dat, want anders krabben ze Luna helemaal open. Nou, daar ga je dan hè..... 6 pups, twee voorpootjes, twee achterpootjes en 2 wolfsklauwtjes, da’s dus 6 x 18 nageltjes. Ga er maar effe voor zitten, want stilzitten, doen die mannen natuurlijk niet (zou ik ook niet doen). Met andere woorden in de houdgreep dus. Ach ja.....kop koffie erbij en een half uurtje later is het karweitje weer geklaard (incl. vréééselijk knuffelen erbij dan hè).

Verder groeien de pups nu als kool. Vooral nu ze de eerste bijvoeding krijgen. De werpkist begint aan de kleine kant te worden en het word tijd, dat we dit weekend de uitloop eraan gaan maken.

Zaterdag, 13 april 2013.

Steeds vaker vinden we nu pups aan de verkeerde kant van de werpkist. De meeste hebben nu inmiddels door, dat als ze aan de zijkant op de houten rail gaan staan, ze door hun top zware koppie er overheen kukelen. Gelukkig vallen ze zacht op het kleed wat ervoor ligt, maar echt handig is het natuurlijk niet. We vinden ze nu door de hele keuken heen en met een beetje geluk laten ze ook nog hun sporen na..... Met andere woorden.....tijd voor de uitloop!!

Na een kwartiertje knutselen stond hij weer in elkaar en is de keuken ineens de helft kleiner. Het moet nu toch echt eens mooi weer gaan worden hoor!! Het wordt tijd voor de pups om ook eens buiten te gaan kijken. Maar ja, tot dan, zullen we het hier even mee moeten doen. Wel hebben ze morgen 20 graden beloofd en veel zon. Nou ik moet eerst nog eens zien!!

Vandaag wordt weer een drukke dag. We beginnen met oude bekenden. Jack, Joke, Mabel en Amy. Zij zijn ons standaard knuffel team. Jack en Joke hebben een pup (Ike) uit ons eerste nest en sindsdien is ieder nest vereerd geweest van hun veelvuldig bezoek. Heerlijk!! Lekker bijkletsen en genieten van de pups.

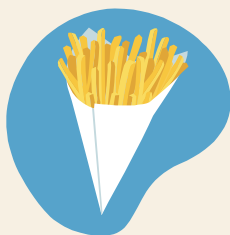
Als Jack en Joke vertrokken zijn, prop ik rap een boterham in m'n mond, want de volgende zijn al weer onderweg.

Antonie en Simon brengen samen met Henny hun tweede bezoek. Ook zij verbazen zich over de rappe

ontwikkeling van de pups. De tijd vliegt voorbij en al snel staat bezoek nummer drie alweer op de stoep.

Karin, Marco, kids en zelfs een oom komen opnieuw weer gezellig langs bij de pups. De meiden kruipen gelijk in de bak en alle pups krijgen de nodige aandacht. Maar ook voor hen vliegt de tijd voorbij en in de verte hoor ik de voordeurbel alweer.

Op naar bezoek nummer vier..... Truus heeft haar dochter en drie kleinkinderen meegebracht. Het is altijd leuk om te zien hoe kinderen ieder op hun eigen manier omgaan met de kleine pups. Meestal hoef ik me er geen zorgen om te maken. Kinderen gaan van nature al voorzichtig met ze om. Instinctief weten ze dat ze iets prachtigs, maar kwetsbaars in hun handen hebben.

Ook Eric is inmiddels weer thuis aangekomen en als Truus weer vertrokken is, rijdt hij rap even naar de friettent, want we zijn er nog niet voor vandaag, bezoek nummer vijf moet nog arriveren.

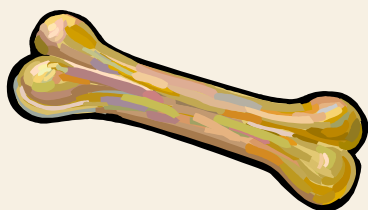
Als ik bijna m'n eten naar binnen heb gesluisd, draait de auto van Jolanda het erf al weer op. Eric vangt ze even op, zodat ik nog even rap de laatste frietjes naar binnen kan laten verdwijnen. Jolanda is samen met Bram en Cas gekomen en ze hebben Maika bij zich. Maika is het zusje van McKenzie en het is altijd leuk om die twee dames

samen te zien ravotten. Dit keer is de eerste stop dus niet bij de werpkist, maar lekker achter op het grote grasveld, zodat Maika en McKenzie even kunnen uitrazen. Wat we even niet in de gaten hadden gehad, is, dat de boer gisteren gegierd had. Ahhhhhhhhhh, te laat!!! Beide dames een nieuw geurtje en Eric's broek ook (haha). Ach ja, het wasmachine is er weer goed voor.

Nadat de twee dames heerlijk hebben uitgekuurd, is het tijd voor de pups en een lekker bakkie koffie. Als het aan Bram en Cas lag, namen ze er zo één mee, maar moeder houdt haar poot stijf (nu nog wel) en zegt dat ze eerst papa moeten voorbereiden. Dat kan wat jaren duren, maar..... Ik zeg in ieder geval nooit!!

Als ook het laatste bezoek is vertrokken, ploffen Eric en ik lui op de bank neer. De dag zit er weer op. Morgen is het alweer 4 weken geleden dat de pups geboren zijn. We zitten op de helft baasjes!! Wij gaan beginnen met aftellen, beginnen jullie maar vast met voorbereidingen!!

Maar we moeten vandaag natuurlijk niet vergeten, dat het J-nest jarig is . Deze dames en heren zijn vandaag 4 jaar geworden en wij hopen dat jullie allemaal een super grote kluif gehad hebben vandaag. (Jordan) Bo, Josje, (Juliana) Juul, Jimbo, James, Jaskar, Joris, Joep en (Justin) Mike.....Proficiat!!!!

Zondag, 14 april 2013.

Doordat er gisteren veel bezoek is geweest, hebben we het vandaag wat rustiger. Neemt niet weg, dat onze dag weer flink vol zit.

Als ik om 9.45 uur vertrek naar ringtraining met McKenzie (jaha.....onze Gerrit gaat voortaan naar ringtraining) is er nog steeds geen zon te bekennen en is het zeker nog geen 20 graden. Daarnaast waai je ook nog eens weg. Wat een weersvoorspellingen voortaan zeg!! Ik hoop maar dat als ik terug kom van die ringtraining, dat de zon dan eindelijk is verschenen. Terwijl ik ringtraining heb, ontvangt Eric, Wim, Nicole en Jens. Vanuit Voorburg (en dat is niet even om de hoek), komen zij nu voor de derde keer naar de pups kijken. Volgens Eric waren ze opnieuw verbaasd, hoe veel ze weer gegroeid waren. Dat moet natuurlijk ook, want over vier weken moeten ze al op eigen pootjes staan. Wat gaat zo'n honden leventje rap hè. Als ik van ringtraining terug kom, zijn ze helaas al weer vertrokken. Neemt niet weg, dat ze een lekker cadeautje mee hadden gebracht (chocoladecake) en ik dus heerlijk met een kop koffie gelijk kon aanvallen. Ik geef toe, ik ben gewoon een snoepkont (en ik schaam me er lekker niet voor haha).

En ja, dan is het al weer tijd voor de tweede ontwormingskuur voor de pups. Ik weeg ze eerst allemaal, zodat ik de kuur op hun gewicht kan afstemmen. Gelaten laten ze het maar weer toe en ook nu is het weer een roze klierbende. Ach ja, nog twee keer hierna en dan kunnen ze over op een pilletje. Dat is veel gemakkelijker, maar voor nu is dit even de beste optie.

Inmiddels is het twee uur en zijn de kinderen vertrokken naar vrienden. Eindelijk even tijd voor ons zelf. Al hoewel, onszelf..... Sinds dat we de nieuwe loods hebben gezet, staat onze hele tuin op z'n kop. Het wordt tijd om eens te beginnen met het herstellen ervan. Uiteraard beginnen we met het verplaatsen van de barbecue. Laten we eerlijk zijn, wat is er nou belangrijker in de tuin dan de barbecue. Lekker gezellig!! En ja, dan wordt het tijd om de gaten in de vijver te dichten. Door het vele gerommel in de tuin is het folie toch wel op aardig wat plekken beschadigd en het waterniveau daalt steeds verder. Ook op de plek waar het houten vlonder verwijderd is, is de vijverrand echt helemaal naar z'n grootje. Niet echt een makkelijk klusje, maar rond een uur of zes, zijn alle gaten op één na gedicht en kan het bijvullen van de vijver beginnen. Het laatste gat maak ik morgen nog even. De herstelfolie is helaas op.

Vandaag hebben de pups ook de tweede bijvoeding gekregen. Net zoals bij de eerste leverde dit geen problemen op. Zodra ik begin met fluiten weten ze dat het eten eraan komt en duiken meteen de trog in. Binnen "no time" opnieuw op en ook dit keer geen restjes voor Luna.

Woensdag, 17 april 2013.

De pups hebben bijna allemaal (behalve uiteraard nr. 6) de magische grens van de twee kilo gepasseerd. Pup nummer 6 blijft wat achter in gewicht, maar groeit in verhouding net zo hard als de rest. Alles onder controle dus!!

Gisteren nog gezellig kraambezoek van Erika gehad. Erika heeft een pup uit ons eerste nest, Ice en is een fijne vriendin van me geworden. We zien elkaar niet iedere week, maar kunnen honderduit kletsen. Heerlijk!! Ook nu werden de pups weer heerlijk geknuffeld en zonder dat we het door hadden, was het inmiddels al weer donker.

Donderdag, 18 april 2013.

Het is droog vandaag, maar er staat nog flink wat wind. De pups kunnen eigenlijk nog steeds niet lang naar buiten. Neemt niet weg, dat we ze toch allemaal even mee achter op de plaats nemen, om hun wereldje te vergroten. Al snel zijn ze van de indrukken bekomen en

rommelen wat rond onze voeten. Als ze eenmaal de blaadjes in de wind zien vliegen, zijn ze eigenlijk meteen verkocht. Heerlijk rennend, achter de blaadjes aan happend en nergens geen oog meer voor. Wat nieuwe omgeving..... Waren we hier dan nog nooit eerder geweest???

Nee hoor, ze waren niet echt onder de indruk. Jammer dat het weer het nog steeds niet toelaat, anders konden ze heerlijk de hele dag naar buiten.

Vrijdag, 19 april 2013.

Voor vandaag een oppas geregeld voor de pups. McKenzie en Guus hebben allebei een jeugd veldwedstijd en daar wil ik graag bij zijn. Voordat we weggaan zorg ik in ieder geval nog even voor de eerste voeding. De middag voeding zal klaargemaakt worden door Ludwig, die tevens tussendoor even bij Luna en de pups gaat kijken. Helaas kunnen de pups nog steeds niet naar buiten en zal het dus kranten ruimen worden voor Ludwig. Niet al te smakelijk en zeker niet geurloos!!

Gelukkig is hij gek van de pups en kan ik op hem bouwen. In geval van nood veranderd zijn baan van medewerker op de kwekerij ineens in puppy-oppas. Fijn dat we zo iemand hebben.

Op de wedstrijd zit het niet mee. De patrijzen en fazanten zitten allemaal in de bosjes, de struiken en de rietkragen. In het open veld zit niets. McKenzie is nog te jong en onervaren om op zo'n plaats een punt te scoren, maar Guus heeft dit keer meer geluk. Hij maakt een mooi punt in een rietkraag en krijgt de kwalificatie 3^e Zeer Goed.

Na heerlijk bij Jolanda en Onno na de wedstrijd te hebben gegeten, keren we rond een uur of half elf richting huis en treffen een net verschoonde puppy bak aan. Max en Sam hadden Ludwig afgelost en opnieuw zijn we overtuigd, dat we met een gerust hart, de pups een dagje over kunnen laten aan een ander.

Zaterdag, 20 april 2013.

Eindelijk, het is zover. De pups kunnen naar buiten. De temperatuur is goed en af en toe komt een zonnetje door. Het waait nog wel steeds flink, dus ik heb de kenneldelen nog met extra windgaas afgedicht. Kortweg.....een speelparadijsje voor de heren.

Om 10.30 uur komen de eerste gasten al. Ronald, Elzelina en Julia. Ze komen heerlijk puppies knuffelen. En ze boffen, want ze zijn de eerste die de pups buiten zien.

Om 14.00 uur staan Walter en Carla op de stoep. Ze hebben Sam (eigenlijk heet hij Max; een broertje van McKenzie) meegebracht. Samen met McKenzie kan hij even heerlijk spelen in de kennel. Uiteraard een paar mooie foto's gemaakt, maar het valt niet mee hoor, met die twee donderstenen. Ook Walter en Carla komen gewoon heerlijk even naar de puppies kijken. Wij vinden het altijd fijn om onze pups nog eens een keer terug te zien, zodat we weer even kunnen bijkletsen. En dan is er natuurlijk geen beter moment dan op een moment zoals dit.

Als laatste voor vandaag arriveren Roy, Edith en kids. Voor hen is het al weer een paar weken geleden dat ze de pups voor het laatst hebben gezien. Hun verbazing is dan ook groot, dat zo'n klein hoopje in zo'n korte tijd kan veranderen in een echt mini hondje. Altijd leuk om te zien hoe de mensen verbaast zijn over de rappe ontwikkeling van de pups.

Als ook de laatste gasten zijn vertrokken voor vandaag, is het tijd voor de 3e bijvoeding. De pups krijgen vanavond voor het eerst vlees. Eigenlijk had ik me niet hoeven afvragen of ze er moeite mee zouden hebben, want op één of andere

manier zijn dit toch een stelletje "vreetzakken"!! Alles wat je ze voorschotelt verdwijnt direct in die kleine bekkies. Lekker makkelijk zeg ik dan.

Zondag, 21 april 2013.

Hoe kan het ook anders, ook vandaag weer een dag vol bezoek. Gezellig!! Om 10.30 uur staat de familie Kiela al voor de deur te trappelen. Yasmin en Joyce beginnen nu serieuze fans te worden en voor ik het door heb, staat er al weer een afspraak gepland voor aankomende woensdag middag. De twee dametjes zijn fanatiek!!

Om eens te kijken of de pups ook al interesse hebben voor andere luchtjes, besluiten we een kwartel te halen. We dopen hem Freddy I en laten hem gewoon los tussen de pups. In het

begin ruiken ze hem wel, maar weten niet goed wat ze met het luchtje moeten. Neemt niet weg, dat toen hij begon te bewegen hij wel erg interessant werd en hij zich serieus uit de voeten moest maken, want anders was hij al zijn staartveertjes kwijt geweest. De pups vonden het geweldig en stiekem de Kiela'tjes ook (haha). Ja familie Kiela, jullie wilden een jachthond. Maar goed dat jullie je al hebben ingeschreven voor een jachtcurus!! Gaat goed komen. Echt waar!!

Om 12.00 uur is het plaatsje verwisselen met Wim, Nicole, Jens en vriendje Tom. Vanuit Voorburg hebben ze ook vandaag weer de rit naar Zundert gemaakt. Jens begint steeds meer met de pups te spelen en hij heeft er zelfs al een liedje voor gezongen. De pup die naar hen toegaat, komt zeker weten in een erg warm nestje terecht.

En ja, dan is het al snel tijd voor bezoek nummer drie. Onze Franse juf (Dominique) en haar man Kees (onze mede student) zijn op weg naar België en wippen rap even langs. Speciaal voor de pups (en mij natuurlijk (haha)) heeft ze een chocoladecake met 6 kaarsjes gebakken. Meteen volgt er natuurlijk een stukje Franse les en is het weer even opletten geblazen voor

Eric en mij. Wel grappig, bij haar in de buurt begin je gewoon vanzelf in het Frans te kletsen. Op één of andere manier heeft ze dat goed geregeld en trappen wij er mooi in. Extra lesje Frans tussendoor kan natuurlijk nooit kwaad.

Zodra Dominique en Kees vertrokken zijn, passen Max en Sam even op de pups en vertrekken wij voor een rap feestje naar kennissen. Maar niet voor lang, want vanavond verwachten we weer gasten (Jolanda en Onno) en die blijven eten. En zoals de meesten weten, heb ik niet zoveel met koken. Ik vind het gewoon niet leuk. Neemt niet weg, vanavond moet ik aan de bak, want bij hun is het altijd reuze lekker en daar wil ik natuurlijk niet voor onder doen!! Met andere woorden.....achter het fornuis Muldersje, aan de gang!!!

Woensdag, 24 april 2013.

Eindelijk!! De pups zijn nu sinds afgelopen weekend overdag heerlijk buiten en de zon schijnt. Je ziet gewoon dat ze ervan genieten. Hun wereldje is weer een stukje groter geworden. Maar ook de vele nieuwe geluiden en indrukken die ze opdoen, dragen mee aan hun ontwikkeling. De vrachtwagens die komen laden, de laadkleppen die naar beneden klappen, de ijzeren karren die over de bestrating rammelen enz. Alleen maar positief. Zoals gepland, vanmiddag een tussendoor bezoekje van Karin, Yasmin en Joyce. En weet je wat.....ze hebben niet alleen de zon meegenomen, maar ook een tas vol cadeautjes. Voor Luna een zakje met kluifjes, voor mij (en oké, een beetje voor de rest) een heerlijke doos bonbons en voor Guus, de beloofde "mega" kluif. Marco is helemaal weg van Guus en hij had beloofd dat Guus een grote kluif zou krijgen voor zijn kwalificatie die hij afgelopen vrijdag had behaald. En ja, belofte maakt schuld, maar in dit geval eerlijk ingelost. Ik denk alleen wel, dat we hun auto even moeten nakijken als de Kiela'tjes de pup straks komen ophalen en dat ze dan niet toevallig ook nog een ander gespikkeld monster in de auto hebben verstopt!!

Donderdag, 25 april 2013.

Opnieuw vandaag een feestje. De pups van Luna die geboren zijn in 2008 zijn vandaag jarig. Dit zijn de pups uit ons eerste nest. Vanuit een zonnig Zundert, wensen wij Ike, (Ice) Guus, (Isis) Isa, Ilan Hero, Indy, Ian Fro, Izzy en onze eigen Isa een fijne dag toe.

Zaterdag, 27 april 2013.

Inmiddels is het al weer weekend. De pups zijn bijna de hele week al heerlijk buiten. Heel af en toe moeten we ze rap naar binnen verhuizen als er een hoosbui aan komt. Ze vermaken zich prima en doen veel nieuwe indrukken op.

Vandaag is het Eric's beurt om op de pups te passen, want ik ga naar de voorjaars aanlegproef van de NVDSK. Lekker korthaartjes kijken en kletsen met korthaarliefhebbers. Als ik 's avonds thuis kom, liggen de pups nog heerlijk buiten. Buikjes lekker rond gegeten en tevreden. Vanavond weeg ik ze, want morgen krijgen ze hun derde ontwormingskuurtje. De meeste pups wegen al tussen de 3500 en 4000 gram. Uiteraard blijft pup 6 wat achter in gewicht. Meneertje is nu eenmaal wat kleiner dan de rest. Neemt niet weg, dat hij wel de ondeugendste is van het stel. Een heerlijk hondje, met een uitgesproken snoetje.

Zondag, 28 april 2013.

Een drukke dag voor de pups. Vanaf een uur of tien staan de afspraken strak geplant in de agenda. Een aantal nieuwe pup eigenaren gaan op vakantie en willen toch graag nog even een laatste blik en knuffel komen brengen bij de kleine mannen. De volgende keer dat ze komen mogen ze de pup in de meeste gevallen meenemen. Want geloof het of niet, de heren zijn inmiddels al 6 weken. Nog maar twee weken te gaan dus voor ons.

Als ik vertrek richting ringtraining, kom ik volgens mij de eerste gasten al tegen, maar helemaal zeker weet ik het niet, dus ik toeter maar niet. Het zal niet de eerste keer zijn, dat ze naar hun voorhoofd wijzen omdat ze me niet kennen (haha). Achteraf bleek trouwens wel hoor, dat het Iwona en Marcel waren. Dus ik had het nog niet zo verkeerd gezien.

Iwona en Marcel komen (waarschijnlijk) voor de laatste keer bij de pups kijken en als ik weer terugkom van de ringtraining, zie ik dat er een heuse fotosessie aan de gang is. Ja, daar had ik dus nog geen tijd voor gehad. Op ons bedrijf is het op het moment zo druk, dat tegen de tijd dat ik effe tijd heb voor wat anders, het al weer donker is. Nou, opgelost dus. Een fotoreportage op een presenteerblaadje. Met andere woorden..... we worden verwend!! De foto's zal ik in een ander bestandje op de puppagina door onze webmaster laten plaatsen. Geloof mij maar, het is echt genieten!!

Na gezellig geluncht te hebben, tjoppen we Iwona en Marcel de deur uit, want nu gaat het echte werk beginnen.

De middag start met Gerard, Maria, Stefan en Anna. Zij komen nu voor de laatste keer naar de pups kijken, want zij gaan heerlijk een dikke week op vakantie naar Roemenië. Als ze straks terugkomen van vakantie, is het nog één nachtje slapen en dan mogen ze de pup al komen ophalen. Nog even geduld dus.

Maar we gaan rap door. De familie Kiela is ook weer van de partij. Ook zij gaan heerlijk op vakantie. Afspraak is, dat ze de eerste de beste palmboom die ze tegenkomen op de foto zetten en naar mij WhatsApp-en, zodat ik ook een beetje een vakantie gevoel heb. Ook voor hun komt de pup na de vakantie.

De één zit nog aan de keukentafel, als de andere al weer arriveert. Gezellig denk ik dan altijd. Lekker het hele huis vol. Het is ook leuk, tenminste dat vond ik altijd, om ook eens kennis te maken met andere mensen die ook een pup uit hetzelfde nest krijgen. Lekker ervaringen uitwisselen enz. Met andere woorden..... klepperdeklep (altijd grappig).

Wim, Nicole en Jens zijn vandaag de hekkensluiters. Onze laatste gasten van vandaag. Er wordt weer driftig geknuffeld en gespeeld. Heerlijk!!

Als we na het eten zien dat het buiten nog lekker weer is, besluiten we de pups een stukje mee te nemen in de auto. We verdelen ze over de twee bovenste kennels, zodat ze lekker naar buiten kunnen kijken. In het begin is het even wennen voor ze, maar het is maar een kort stukje. Achter op de kwekerij, sluiten een paar grote weilanden aan en daar laten we ze even lekker struinen. Ik voel me net de rattenvanger van Hamelen als ze me alle zes volgen. Helaas blijft dat niet lang zo, want ze zijn alle zes

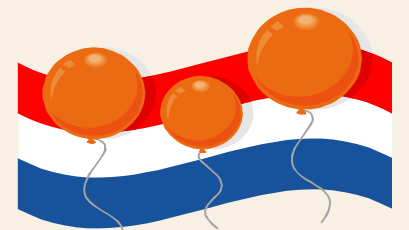
reuze ondernemend. Met andere woorden, na een minuut of tien, liepen Eric en ik ze overal te vangen. Geweldig!! Weer een stapje erbij in de grote wereld. Nadat we ze alle zes weer in de auto hebben, rijden we nog een extra rondje door Zundert. In het begin hoor je ze nog een beetje mopperen, maar als we thuis komen, liggen ze alle zes heerlijk languit. Ook deze missie is geslaagd.

Toch staat er vanavond nog een karweitje op de rol, voordat ze gaan slapen, komt het flesje met het roze goedje weer boven tafel en moeten ze er allemaal weer aan geloven. De derde ontworming!! Nou, geen probleem hoor. Kwestie van slikken en niet mauwen.....

Jongens, de dag is weer voorbij. Het is tijd om te luikjes dicht te doen.

Dinsdag, 30 april 2013.

Een historische dag vandaag. Koningin Beatrix doet afstand van de troon en we krijgen sinds (weet ik veel) hoeveel jaar een echt koning. Koning Willem Alexander. Maken de pups dat vandaag toch mooi even mee. Uiteraard hebben ze verplicht vandaag allemaal voor de televisie gezeten en zijn ze alle met glans geslaagd voor hun inburgerings cursus.

KONINGINNEDAG!

Maar vooral onze Guus hebben we de hele dag voor de televisie laten zitten, want die "Fransoos", kon wel wat inburgering gebruiken. Nou, ook hij is geslaagd hoor. Ik weet niet of het van harte was, maar hij heeft het gelaten maar weer toegelaten..... Als het vrouwtje wat in haar hoofd heeft, is er geen ontkomen aan!!

Donderdag, 2 mei 2013.

Vandaag een spannende dag. De pups gaan voor hun eerste enting en een complete check-up naar de dierenarts. Omdat we dit keer maar zes pups hebben, heb ik besloten met de mannen naar de dierenarts toe te gaan en hem niet aan huis te laten komen. Zo hebben ze er weer een ervaring bij in hun rugtasje.

Samen met Sam stop ik de pups in de auto en vertrekken we richting de dierenkliniek. Als we daar aankomen, staat de dierenarts assistente al klaar met de deur open. Da's pas een gezellig welkom denk ik dan!!

We nemen twee pups mee naar binnen en de rest mag even in de auto blijven.

Het is rustig in de kliniek en dat geeft de rest van het personeel de kans om ook lekker even bij de pups te komen kijken. Al met al, zijn de pups door drie dierenartsen en twee assistentes van top tot teen nagekeken en geknuffeld. Wat een service!!

Zodra de ene pup klaar is, verdwijnt Sam alweer naar de auto om een nieuwe te halen. Zo wisselen we ze rap af en kunnen we na een half uurtje weer richting huis. Uiteraard hebben alle pups dan hun complete check-up, de enting, hun dierenpaspoort en dat welverdiende stukje worst gekregen. Alle pups worden goed gekeurd en alle zes hebben ze geen enkele kik gelaten bij de enting. Echte kanjers dus!!

Na het ritje naar huis, zijn de pups toch wel onder de indruk van al dat gedoe. Ik laat ze lekker de bench inkruipen en heerlijk genieten van het zonnetje.

Maandag, 6 mei 2013.

Afgelopen weekend hadden de jagers een gans gebracht, waar we met Isa en Guus mee konden trainen. Uiteraard ook even geprobeerd of de neusjes van de pups ook interesse hadden voor de gans. Nou, geloof mij maar, dat zit wel goed. Helaas is een gans wat aan de grote kant en heb ik voor die kleine mannen een kauw uit de vriezer gehaald.

Kauwen, kraaien en ander zwart gevogelte hebben altijd een erg sterke lucht bij zich, waar sommige honden een hekel aan hebben en het apport dus niet willen uitvoeren. Om te kijken of deze pups zich daar overheen kunnen zetten, heb ik hem er dus gewoon maar tussen gelegd. Nou, geen probleem hoor. Als gieren vlogen ze op hun prooi en er was flink concurrentie. Alle pups hebben de kauw wel een paar keer opgepakt en meegenomen. Mooi gezicht, dat gaat nog wat beloven!!

En ja, inmiddels beginnen we nu hier toch echt met aftellen. Aankomende vrijdag gaan de eerste twee pups al weg. Dat is dus al over 4 nachtjes slapen.....

Woensdag, 8 mei 2013.

Vandaag is het dubbel feest. Guus en Eric zijn allebei jarig.

Proficiat mannen!!

Maar voor de pups en de nieuwe baasjes is het vandaag ook een spannende dag. De chipper van de Raad van Beheer komt vandaag en dan worden de namen en de baasjes aan elkaar gekoppeld.

Rond een uur of één verschijnt de chipper en in rap tempo (10 minuten!!) worden de pups gechipt en gecontroleerd. De papieren worden afgegeven en voor ik het door heb is hij alweer vertrokken. Ongelofelijk, dat dat toch zoveel geld moet kosten. Neemt niet weg, dat het gewoon moet gebeuren en de stambomen straks dus officieel aangevraagd kunnen worden.

En ja, dan is het nog maar twee nachtjes slapen. Gelukkig is het morgen Hemelvaartsdag en hebben we lekker vrij, zodat we de hele dag met de pups kunnen spelen als we willen.

Vrijdag, 10 mei 2013.

Ja hoor, het is zover. De eerste twee pups gaan vandaag het nest verlaten. Gisteren hebben ze hun laatste ontworming nog gehad en hun koffertje voor vertrek staat klaar.

Leroy en Nelson zijn er klaar voor!!

(Napoleon) Leroy gaat naar Drunen. Hij gaat daar wonen bij Antoniek en Simon. Antoniek en Simon hebben al eerder een Slotbosse-Heide hond gehad en zijn bekend met het ras en de streken van de Slotbosse-Heidetjes. Leroy komt in een warm nest terecht en als hij wat ouder is, mag hij na de zomervakantie samen met zijn baasje op jachthonden training.

Wij wensen Leroy, Antoniek en Simon een fijne tijd toe en we hopen jullie graag nog eens te zien!!

En dan is Nelson aan de beurt. Nelson wordt opgehaald door Wim, Nicole en Jens. Nelson is de pup die het verste weg gaat wonen dit keer. Hij gaat naar Voorburg.

De baasjes van Nelson zijn iedere week lekker op visite geweest bij Nelson. Vaak nemen ze dan ook wat lekkers voor ons mee en ik moet eerlijk zeggen.....de taart die we vandaag gekregen hebben was echt het klapstuk!! Wim, Nicole en Jens, bedankt voor al dat lekkers, maar eerlijk is eerlijk, deze taart was het lekkerst!!

Wim heeft al het nodige literatuur achter de kiezen mbt. jachthonden en Duitse Staande Kortharen en heeft zich goed voorbereid. Al moet ik toegeven dat hij wel vreemde boeken leest hoor. Moet je maar eens lezen wat erin staat:

“Een jager moet zich slechts dan een pup aanschaffen, wanneer hij thuis een zeer honden minnend vrouwelijk wezen of ander geschikt persoon heeft, die het hondenkind troetelen en verzorgen kan. Per slot van rekening moet de baas ervoor zorgen, dat brood op de plank komt en een kleine hond kun je evenmin alleen laten als een hulpbehoevend menskind.”

En ja dan zijn we er nog niet, volgende tekst kwam ook nog boven tafel:

“De jager moet zichzelf om zijn hond bekommeren, hem uitlaten, mee naar het jachtveld nemen en met hem oefenen. De hond mag nooit met iemand anders werken, ook niet met het vrouwtje. Naar haar moet hij luisteren, wanneer de baas niet thuis is, op zijn plaats gaan, komen en netjes aan de lijn lopen, wanneer hij mee uit mag. Maar dat is dan ook alles!”

Ik ben even compleet de weg kwijt, maar ik denk dat ik op deze manier wel een hoop vrije tijd over houdt. 't Word dus tijd voor een nieuwe hobby. Of toch niet.....

Nicole succes, want Wim heeft toch wel héél aparte boeken gelezen!!

Zaterdag, 11 mei 2013.

Vandaag is (Niels) Borre aan de beurt. Borre gaat bij Truus wonen, die kortgeleden haar lieve hond Killian heeft moeten laten inslapen. Samen met Borre gaat ze weer heerlijk trainen en wandelen. Wij wensen Truus en Borre heel veel plezier samen toe op de Bussumse Heide!! Geniet van elkaar!!

En ja, dan zit de eerste nacht van Leroy en Nelson er al weer op bij hun nieuwe baasjes en zitten we met spanning te wachten op een berichtje. Nou, dat komt al snel in de loop van de middag hoor, de heren hebben zich prima gedragen. Ik had beide baasjes eigenlijk voor bereid op een onrustige nacht, maar de heren hebben zich gedragen. Lees onderstaande reacties maar eens.

Nelson:

Lieve Gerda en Eric,

Ik woon nu al weer een dagje bij mijn lieve adoptiebaasjes. Toen ik gisteren in dat kleine mandje mee moest dacht ik er toch even het mijne van en heb het op een blaffen en piepen gezet. Maar ter hoogte van Breda heb ik het opgegeven nadat ik een bemoedigende aai over mijn bol kreeg en het kleine dummietje in mijn mandje mocht liggen waar ondertussen toch al een lekker geurtje aan is gekomen. Daarna heb ik eigenlijk prinsheerlijk liggen ronken in dat rare mandje (wat tussen ons gezegd volgens mij voor hele andere snuiters ;-) bedoeld is). Ik hoefde ook geen plasje te doen onderweg.

Bij aankomst werd ik in mijn nieuwe bench gezet van waaruit ik mijn nieuwe huis op mijn eigen gemak mocht verkennen. Er zit ook een grote tuin bij die ik mocht besnuffelen en verkennen en waar allemaal interessante planten en struiken staan waar je van alles af kan trekken en kan proberen het op te eten. Plassen vond ik nog een beetje lastig....dat heb ik een paar keer binnen gedaan maar dat scheen niet helemaal de bedoeling te zijn. Ik ga het proberen te onthouden, maar ja, anders moeten mijn baasjes maar niet vergeten me wat vaker buiten te zetten.

Na alle verkenningen werd ik in mijn bench gelegd met het deurtje dicht en gingen mijn baasjes een boterham eten. Ik voelde me wel een beetje opgesloten dus dat heb ik wel laten merken door flink te blaffen en te piepen maar omdat niemand daar op reageerde ben ik er toch maar mee gestopt en heb ik een slaapje gedaan. Toen ik wakker werd stond het deurtje gelukkig weer open.

De rest van de middag was ik vooral met het bazinnetje want het kleine baasje was lelijk met zijn oor tegen een tafel gevallen en moest met de grote baas naar een ziekenhuis om de scheur in zijn oor te laten plakken. Ik heb een paar korte slaapjes gedaan want ik vond het veel te leuk om alles nog verder te ontdekken. Nadat de baasjes gegeten hadden en voordat ik zelf mocht eten heb ik mijn eerste kleine wandelingetje gemaakt met de grote baas. Daarvoor moest ik wel aan een lijn, dat vond ik wel even raar. Ik wilde eerst eigenlijk helemaal niet mee. Maar ik was toch ook wel nieuwsgierig wat we gingen doen... Onderweg kwam ik andere grote honden tegen en dat vond ik supereng en spannend.

In huis liggen een paar grote kussens en die zijn ook superlekker om op te liggen. Verder heb ik in het huis ook nog een ander wezen gezien, die de baasjes poes noemen, maar die rent iedere keer keihard weg, de trap op, als ze mij ziet. Maar eens zien hoe dat in de toekomst uit gaat pakken tussen ons want ik wil best spelen hoor...

Vannacht heb ik heerlijk geslapen met een warme klotsende zak en een tikkend geluid waardoor het net leek of ik bij mijn broertjes was. Ik was meteen in katzwijn. Ondanks dat ik zo mijn best heb gedaan zeiden mijn baasjes dat ze niet zo goed hadden geslapen omdat ze de hele tijd lagen te wachten wanneer die herrie nou zou komen. Heb ik ze mooi even gefopt. Om 6.00uur heb ik ze toen maar geroepen met een klein piepje want toen moest ik echt een plasje doen.

Ik ben net terug van een bezoekje aan het marktje van Voorburg. Daar heb ik niet veel gelopen want er kwamen steeds mensen en kinderen die me wilden aaien. En daar liepen ook spannende, grote honden. Ik ben er helemaal moe van, dus ik ga even een dutje doen!

Een speels bijtje en een likkie van Nelson en ik moest de groeten doen van de grote baas, het bazinnetje en de kleine baas.

Leroy:

Hoi Gerda,

Hoi mama Luna en mijn 5 broertjes.

Ik ben vannacht een hele stoere jongen geweest, heb alleen geslapen in een bench met lekker warme dekens.

Ik heb een nummer gezongen maar daar heb ik t bij gelaten.....want blijkbaar luisterde er toch niemand!

En heb geslapen tot van morgen 7.00...Toen vond ik het tijd voor mijn volgende nummer!!

Waar wel werd op gereageerd.....(haha)

Eten doe ik ook goed !! laat een klein beetje staan per keer....

Maar het is zo spannend die grote mensenwereld in mijn uppie....

En eerlijk gezegd mis ik mijn warme broertjes, waar ik lekker tegen aan kon kruipen

Maar heb een nieuw plekje gevonden...de benen van de baasjes die zijn net zo warm....

Het is nu weer slaaptijd mijn oogjes vallen dicht...

Ik laat snel weer wat van me horen!!!

*Groetjes en een pootje van mij
Simon en Antoniek*

Knap gedaan mannen!! Het vrouwtje is trots op jullie.

Zondag, 12 mei 2013.

Om elf uur staan de nieuwe baasjes van (Nate) Luce op de stoep. Zij hebben heerlijk genoten van een vakantie in Roemenië en zijn lekker uitgerust en er klaar voor. Luce gaat bij Maria, Gerard, Stefan en Anna wonen in Utrecht. Maria heeft al meerdere jachthonden in haar leven gehad en nu de kinderen wat groter zijn, is er weer ruimte voor een nieuwe hond. Succes met Luce!!

Vandaag is ook het M-Nest jarig. Zij worden vandaag 1 jaar.

McKenzie wenst haar broertjes en zusjes: Maika, (Macey) Nova, (Margaux) Maartje, (Mêgan) Tess, (Max) Sam, (Mees) Hunter een fijne dag toe. Maar ook (Mick) Jagger neemt zij mee in haar gedachten.

Maandag, 13 mei 2013.

Het is stil geworden sinds gisteren. Alleen Max en Bor zijn er nog. Pup nummer 1 (de grootste) en pup nummer 6 (de kleinste). Nou, ze doen niet voor elkaar onder hoor!! Het zijn twee echte deugnieten. Max en Bor blijven nog tot woensdag. Hun baasjes zijn net terug van vakantie en moeten eerst even orde op zaken stellen thuis. Goed bekeken mensen, zorg eerst maar dat alles puppy-proof is, want de invasie komt eraan.

Vandaag is het niet zo lekker weer en het regent. Het mooie weer van de afgelopen dagen is weer omgeslagen in herfstweer. Als ik boodschappen ga doen, besluit ik de twee heren toch maar even naar binnen te doen. De meivakantie is voorbij en de kinderen zijn weer naar school. Eric is achter op de kwekerij aan het werk en de pups zo alleen achter het huis zonder iemand in de buurt, vind ik niets. Daarnaast waait het flink en als de visparaplu wegwaait, kunnen ze flink nat worden. Verkassen naar binnen dus.

Als ik na het boodschappen doen thuis kom, "ruik" ik bij de achterdeur al onraad. Heb ik weer!!! Zitten ze even een uurtje in huis en moeten ze uitgerekend nu poe..... Maar als ik de keukendeur verder openmaak, zie ik dat het niet alleen daarbij is gebleven. Die twee donderstenen hebben de hele zaak overhoop gehaald. Het zeil wat in de uitloopbak ligt, hebben ze finaal over de midden getrokken, de kranten liggen versnipperd door de hele bak heen en het kleed uit het slaapgedeelte hebben ze gewoon door de hele bak getrokken. Incl. door hun creatieve klei uitspatting. Wat een bende zeg!!! Dat wordt dus weer poetsen. Dus hup, die twee naar buiten, de dettol uit de kast en aan de gang. Na twintig minuten blinkt de bak weer, liggen er weer schone kranten en een kleed in, maar is de geur nog niet helemaal verdwenen. Met andere woorden.....ramen open en de spuitbus er nog maar een keer doorheen. "Smeerkezen!!"

Woensdag, 15 mei 2013.

Vandaag vertrekken de laatste twee pups. Bor en Max gaan ook naar hun nieuwe baasjes toe. 's Morgens knuffel ik ze nog een keer extra, want vandaag zijn ze echt voor het laatst bij ons.

Om 10 uur staat Edith met haar "handlanger" (ik vertel lekker niet wie) op de stoep om Bor te halen. Bor gaat bij een sportief gezin wonen en mag straks lekker mee op de boot. Speciaal voor Bor hadden we ook het slapen in de doos project opgestart, want deze familie is bezig met het bouwen van hun nieuwe huis en wonen (zoals ze zelf zeggen), tijdelijk in een doos. Gelukkig is dat nog maar voor een week, want volgende week is het huis klaar en mag ook Bor weer tussen stenen muren slapen.

Wij wensen Roy, Edith, Thom, Juul en Benthe heel veel plezier met Bor en geniet van hem!!

En ja, dan is er nog eentje over. En als je dan alleen over bent, dan mag je ook lekker bij het vrouwtje rommelen en hoeft je niet alleen buiten te zijn. Krijg je lekker iets meer vlees tussen de middag en heb je dus duidelijk een streepje voor. Neemt niet weg, dat de nieuwe baasjes ook voor Max rap op de stoep staan. Om 14.00 uur staan de Kiela'tjes er, om hem op te halen. Vanaf het begin heb ik al een speciale klik met dit gezin. Op één of andere manier is het altijd grote keet en hebben we reuze lol. Maar wat vooral speciaal is, is dat dochter Yasmin, zelf gespaard heeft voor haar pup. Reuze knap gedaan Yasmin!! Trots mag ze er dan ook op zijn, dat haar naam als mede-eigenaar straks op het eigendomsbewijs zal staan, naast

die van haar moeder.

Tuurlijk blijft de opvoeding van Max voor het grote gedeelte in handen van haar ouders. Haar vader Marco gaat samen met Max op de puppycursus en als hij dat een beetje slim aanpakt, heeft straks het hele gezin er profijt van!!

Gelukkig wonen ze dichtbij, zodat we Max en de Kiela'tjes nog wel eens zullen tegenkomen!! Marco, Karin, Yasmin en Joyce.....succes met Max!!

Dinsdag, 21 mei 2013.

Inmiddels is het nu bijna een week geleden dat de laatste twee pups het nest verlaten hebben. Tot nu toe doen alle pups het prima. Alleen Borre heeft zijn baasje Truus een paar nachten met zijn vocale kunsten verblijdt. Maar ook nu slaapt hij braaf door. De beloofde ongelukjes in huis hebben ze ook allemaal gedaan, dus ze gedragen zich allemaal, zoals ze zich zouden moeten gedragen. Onderstaand nog wat reacties van de belevenissen van de pups.

Bor:

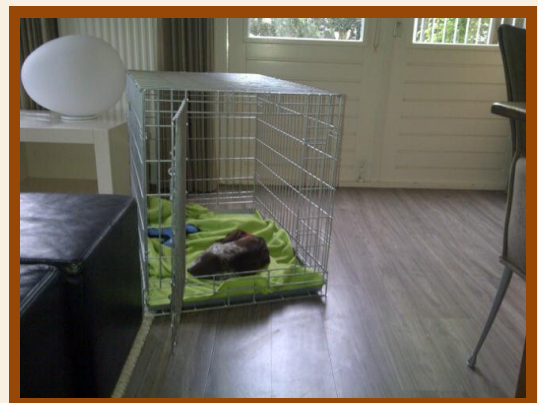
Goedemorgen Gerda,

Alles goed hier! Bor is een relaxed exemplaar, we kunnen goed merken dat hij gewend is aan een gezin en alle geluiden en drukte die daarbij horen. Of anders gezegd, als hij tukt, dan tukt hij overal doorheen.

In de auto zat hij eerst even vreemd te kijken, daarna is ie in slaap gevallen. Net voor we thuis waren moest hij overgeven, wagenziek denk ik. Bij ons in huis en vooral ook buiten was er natuurlijk heel veel te verkennen en met name het gras vond hij heel interessant. Ook de geluiden van de kinderboerderij tegenover: wat maakt die pauw een raar geluid!

Hij heeft heerlijk gespeeld, in z'n kennel en in de tuin. We zijn al een paar keer een stukje het bos in geweest en hij heeft kennis gemaakt met de honden van de burens. De meiden vinden het nog een beetje spannend en Thom is de koning te rijk!

's middags en 's avonds bak leeg gegeten, goed gepiest en gepoept en vannacht geslapen van half tien gisteravond tot vanochtend 6. Toen lekker met Roy het bos in en nu ligt hij weer te tukken zoals je op de foto ziet, haha.

Ik stuur binnenkort nog een paar foto's!

Groetjes, Roy, Edith, Thom, Juul en Bente

Max:

Dag Slotbosseheide vrienden,

Dat was gezellig gisteren! Vol ongeduld werd ik in de auto gezet. Want eerst waren die Kieltjes nooit weg te krijgen, al deed je nog zo je best. Nu wisten ze niet hoe snel mogelijk ze de auto in konden stappen. Op weg naar huis.

De grote baas vond wel dat we onvoldoende hadden afgeleid om ook Guus mee te nemen, maar ja we werden goed gecontroleerd.

Bij mijn nieuwe huis aangekomen, ging ik chique door de voordeur naar binnen en maakte kennis met....parket.Oef glad mmm, niet goed voor mijn poten dus laten we snel ergens anders wennen. Juist naar buiten!! Heerlijk dat gras, het staat hoog want het is nog niet gemaaid en er ligt sinds kort mest op, lekkerrrr. Ik heb mijn beste poot voorgezet en geprobeerd het gras te maaien met mijn bek, dat was geinig!!.

Daarna ging ik springen in het gras en lekker spelen. Maar ja ik wilde wel blijven spelen maar toen vonden die grote bazen dat het genoeg was en dat ik moest rusten, in de bench met de deur op slot.

Tja doe!! Ikke zingen en zingen maar ze hoorde mij niet en ineens zag ik ze ook niet meer. Nou toen ben ik maar heerlijk gaan pitten.

Wel met (vr)eten heb ik idd geen enkel probleem. En jij had ze al geleerd na het slapen, spelen en (vr)eten mot ik plassen. Dus na de brok met karnemelk naar buiten aan de riem en keurig een plas gedaan. Ohhh wat deden ze aardig tegen mij toen ik dat buiten deed, ik kreeg nog een snoepje ook! Toen lekker naar binnen en tja ben ik maar meteen doorgelopen naar de tv om ervoor te sch..... Ik was alleen met grote baas en met Joyce. Riep die grote ineens dat ik dat niet mocht en zette hij mij buiten in het gras. Ook goed doe ik het daar ook nog 2x. Blijkbaar stonk ik giga. Joyce heeft het buiten zonder problemen opgeruimd, dus mijn speelveld was weer snel schoon. Die grote vent zegt nu wel dat ik niet meer Max van de Slotbosseheide heet, maar Max Shit, nou ja!

Die Joyce zit ook geregeld met vingers in mijn bek, ze hebben hier van die kleine steentjes liggen zo tegen het huis aan, mag ik ook al niet.

Wel toen die grote bazen gingen eten moest ik mijn bench in en weer op slot, oke oke ik ga wel meteen slapen heb ik maar gedacht en heb hele bossen omgezaagd, het blijkt dat ik erg snurk.

Wel en toen was het tijd om mijn laatste hap op te eten om 20.00 uur. Heerlijk hoor, schrok schrok schrok en op. Tja en toen weer aan de riem. Dat was lachen..... Er ging iemand voor mij uit rennen, dus ik er als een gek achteraan, heerlijk door het gras rennen buiten en iedereen die ik buiten zie vind mij leuk. Pfff ook vermoeiend hoor. Om 21.00 uur ben ik zelf in de bench gaan liggen, ligt toch wel lekker hoor zo'n Ikea deken en vanmorgen om 6.30

uur werd ik wakker. Ik heb aan een stuk geslapen, heerlijk kan ik je zeggen. En de bazen waren daar ook zeer tevreden mee.

Tja en als ik om 6.30 uur ga plassen, ga ik natuurlijk niet tot 8 uur wachten op mijn voer. Dat wil ik dan meteen want anders biets ik het weg bij de kat, en dat doe ik trouwens toch als ik de kans krijg.

Toen ik de grote baas een stukje met mij aan de riem gaan lopen, en toen we thuis kwamen mocht ik op schoot heerlijk slapen.

Daarna ging Yasmin naar school, ik mocht mee in de auto en iedereen heeft mij geaaid en geknuffeld in de klas. Cool hoor. Zelf een jongetje dat eigenlijk bang is heeft mij stiekem toch een streel gegeven.

En daarna, thuis weer heerlijk slapen met het deurtje even dicht, ik probeerde het even.....maar het vrouwtje trapte er niet in.

Nou Slotbosseheide vrienden, jullie begrijpen dat mijn avonturen zijn begonnen. Ik heb veel nieuwe indrukken gehad, inclusief 2 katten. Het boeit mij niet zo als die een tik geeft. Als ik aan mijn riem zit vinden de katten het wel veiliger en lopen ze mee als ik word uitgelaten. Ze dagen mij dan lekker uit. Nou laat ze hun gang maar gaan hoor, boeien!!!!

Oh ja, het blijkt dat ik op cursus ga. Ging toevallig gisteren de telefoon. Op 2 juni begin ik. Op zondag ochtend, spannend hoor.

Nou dag vrienden, jullie weten hoe mijn eerste dag en nacht is geweest, vermoeiend dus.

Poot van Max

Luce:

Hoi Gerda en Eric,

Hierbij een bericht van Luce. Het gaat heel goed met hem. Woensdag was hij al een half Kg aangekomen. Hij slaapt goed en eet goed. Met zindelijkheid is wat moeilijk ook door het weer die zo regenachtig is. Verder is hij ontzettend lief als ik weg ben mis ik hem heel erg.

Groeten,

Maria

Nou, wat wil een fokker nog meer. Naar mijn gevoel zijn alle pups bij een leuke nieuwe baas terecht gekomen en gaan ze een super leuke toekomst tegemoet!!

Woensdag, 22 mei 2013.

En ja, daar zit ik dan. 's Morgen 6.00 uur, al twee bakken koffie achter m'n kiezen en nog net niet in m'n pyjama. Gisteren stik m'n best gedaan om het dagboek bij te werken, maar bij de laatste foto (ja echt de laatste) crashte het document. Inmiddels dus het document weer redelijk opgezet (effe opslaan nu tussendoor; voor het geval dat....) en is het tijd om dit dagboek van het N-nest van Luna en Archie te gaan afsluiten. Wij wensen alle nieuwe pup eigenaren een fijne tijd toe met hun nieuwe aanwinst. Laat nog eens wat van jullie horen en jullie weten..... ik ben gek op foto's!!

Liefs van Eric, Gerda, Max, Sam en een vijf koppige korthaarbende!!

